ZŠ Soběslav, Komenského přináší školní časopis

klubko

zajímavosti, novinky, rozhovory | 1. listopadu 2017 | ročník 13 | číslo 1

Mistryně republiky

v letním biatlonu Adélka Štefanová říká, že ji zpočátku nešla střelba, ale už je to lepší. Co jí baví ve škole a co jí naopak vadí?

str. 2

Petra Svoboda

Víte, že známá moderátorka Televizních novin na TV Nova navštěvovala naši školu? Jak na ní vzpomíná a jaké učitele si pamatuje?

str. 4-5

V. Michalec, R. Žák, J. Kostrbová

Nezapomněli jste ještě na ně? Zajímá Vás, proč je už na naší škole nevidíme? Chcete vědět, jak se mají, co dělají?

str. 14-15

Zpátky do školy

Přišel začátek školy a my znovu usedli do školních lavic. Někteří z nás se netěšili, ale třeba prvňáčci určitě ano.

Pro šesťáky byl přechod na 2. stupeň vzrušující a nový, musí si zvyknout na nové učitele a předměty. Pro žáky 9. ročníku je tento rok na základní škole poslední a důležitý. Musí se rozhodnout, kam budou směřovat jejich kroky v budoucnu. Žáci všech ročníků si zvykají na nové paní učitelky, které přišly na naši školu se začátkem roku.

Se školou nám také začal podzim – období plné barev a zábavy. Někdo půjde pouštět draky, někdo si vydlabe dýni, někdo si přečte naše nové Klubko.

Přejeme Vám úspěšný školní rok a hezký podzim. Nám v redakci přejeme, aby pro vás nebyl jen podzim plným barev a zábavy. Snad pro vás to samé bude představovat i naše nové

klubko

Eva Straková a Andrea Hitmarová, 8.A

Ve škole mě nebaví psát písemky, říká Adéla Štefanová

Určitě se k vám již dostalo, že naši školu, konkrétně třídu 5.A, navštěvuje mistryně republiky v letním biatlonu. Adélka je naše velká biatlonistka. Všichni ji držíme palce a doufáme, že vyhraje i další závody. Jednou z ní bude druhá Gabriela Koukalová.

Jak tě napadlo dělat biatlon?
Můj strejda je trenérem a sestřenice taky závodí. Tak jsem začala sportovat s nimi. Asi v 10 letech.

Jaký je rozdíl mezi letním a zimním biatlonem?
V letním běháš a střílíš, v klasickém (zimním) se střílí a běhá na lyžích.

Jak často trénuješ?
Teď už vůbec, protože nemám pušku. Jinak ale 3x týdně. Občas jsem unavená, když musíš běhat a pak ještě střílet.

Jak probíhalo mistrovství republiky?
První den jsem šla na trénink, pak byly závody. V sobotu odpoledne ve 4 hodiny byly štafety a pak v neděli závod s hromadným startem. Pak už jen velká oslava.

Co tě na biatlonu nejvíc baví?
Střílení. Ze začátku mi vůbec nešlo, ale pak jsem se zlepšila.

Co na to tvoji spolužáci? Byli z tebe nadšení?
Já myslím, že asi jo.

Rodiče byli s tebou na závodech?
Taťka tam byl se mnou a mamka, prarodiče a teta přijeli v neděli. Prostě hodně lidí.

Co bys chtěla dělat v dospělosti?
Určitě bych se chtěla věnovat sportu. Kromě biatlonu mě taky baví atletika.

Vadí ti něco na škole?
Do školy chodím docela ráda. Celkově se mi tady líbí. Když ale píšeme nějakou písemku, tak je to horší.

Co tě ve škole baví nejvíc? Máš nějaké oblíbené učitele?
Nejvíc mě baví tělocvik. A učitelé? Asi pan učitel Lis a paní učitelka Klimešová.

Denisa Smolíková, 8.B

Šest otázek na p. uč. Ježka – o letní brigádě na pozemku

Proč tam musíme chodit, když máme prázdniny?
Zahrada, rostliny a příroda netuší, co jsou to prázdniny. Plevel nepřestane růst, když máš ty prázdniny, příroda i přes léto žije a tvoří. Proto je docela nutné chodit na pozemek sekat, plít, zalívat a podobně. Nebo máš představu, že se všechno udělá samo?

Proč to musí být ve čtvrtek?
Ve čtvrtek to nemusí být, prostě to tak je. Ale klidně se můžeme příští rok dohodnout na sobotě či neděli, na čtvrtku netrvám.

Chtělo se vám ráno vstávat?
Ano, chtělo se mi vstávat. Mám tři malé děti, kterým dělám snídani, vařím oběd a podobně a vstávám denně v pět ráno bez ohledu na to, jestli je pondělí, sobota nebo vaše prázdniny. Jsou v životě věci, které se udělat musí, ať se chce nebo nikoliv.

Bavilo vás to tam?
Baví mě to. Nejvíc, když nemusím nutit líné a schopné žáky do práce a když žáci sami chápou, že se práce sama neudělá a chtějí, aby všechno pěkně vypadalo a dařilo se.

Bylo to namáhavé?
Nepřemýšlím o tom. Chtěl bych, aby na pozemku bylo hezky útulno, aby se nám tam všem líbilo. Vy jste tam trpěli jeden den, já jsem chodil denně zalévat a plít a dělat, co je potřeba. Na namáhavost se nedá hledět, prostě to někdo udělat musí.

Jak byli potrestáni ti, co nepřišli?
Na poslední otázku byste si všichni měli odpovědět sami. Měli bychom trestat ty lenochy, kteří na všechno kašlou a nemají ani trochu zodpovědnosti?

Filip Laňka, 8.B

Výlet čtvrťáků na Choustník

V pátek 29. srpna jsme se vydali na výpravu na Choustník.

Ráno jsme se sešli ve škole a hned po zvonění jsme se přesunuli před školu, kde na nás čekal autobus. Nastoupili jsme do autobusu, který nás vezl na Choustník. Cesta rychle ubíhala. Netrvala ani půl hodiny.

Autobus zastavil na parkovišti. Vystoupili jsme a hned jsme se vydali lesem do kopce. Cestou jsme sbírali houby. Když jsme dorazili na zříceninu, odložili jsme polínka, která jsme si přinesli na oheň, a šli jsme si koupit vstupenky. Paní z pokladny nám vyprávěla o zřícenině a její historii. Potom jsme si zříceninu prohlédli. Z věže jsme viděli krásnou okolní krajinu. Po prohlídce jsme si opekli špekáčky a vypravili se na zpáteční cestu.

Na výletě se mi moc líbilo.

Zuzka Pejšová, 4.B

Zuzka Pejšová a Filip Mlčkovský – básníci ze 4.B

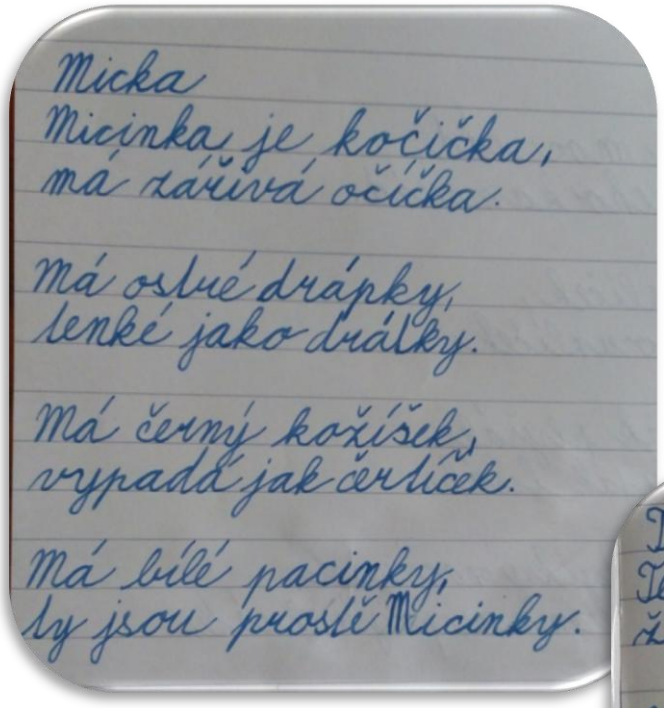

Micka

Micinka je kočička,
má zářivá očička.

Má ostré drápky,
tenké jako dráty.

Má černý kožíšek,
vypadá jak červíček.

Má bílé pacinky,
ty jsou prostě Micinky.

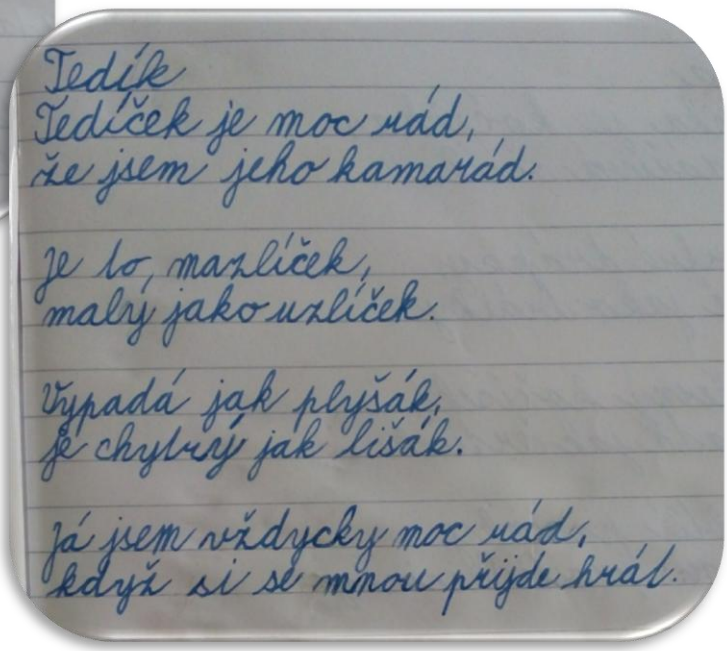

Tedík

Tedíček je moc nád,
že jsem jeho kamarád.

Je to mazlíček,
malý jako uzlíček.

Vypadá jak plyšák,
je chytrý jak lišák.

Já jsem vždycky moc nád,
když si se mnou přijde hrát.

Petra Svoboda: S novinařinou jsem začínala v Klubku

Téměř každý den ji můžete vidět na televizních obrazovkách. Petra Svoboda moderuje Polední a Odpolední televizní noviny. Věděli jste, že je ze Soběslavi? Že chodila na naši základní školu? V redakci jsme vymysleli otázky a zkusili je vytížené moderátorce poslat. Odpověděla. ☺

Jak jste se dostala k této práci?

Moje tehdejší modelingová agentura mě poslala na konkurz televize Nova, která tehdy hledala nové tváře. Zúčastnily se ho stovky lidí a ti nejlepší měli možnost chodit na kurzy rétoriky. Během několika měsíců postupně proběhlo několik kamerových zkoušek, skupina vybraných lidí se zmenšovala a z těch nejlepších se stali moderátoři Novy.

Byl to vždy váš sen dělat v TV?

Už na základní škole jsem psala do školního časopisu Klubko, bavilo mě psát slohové práce a doma jsem se bavila psaním příběhů a vlastních knížek. Takže práce v médiích mě lákala. Teď jsem si splnila další sen - nakladatelství Grada vydalo mou knihu pro děti, Střevíček Škrpálek, jejíž hlavní hrdinkou je má dcera Ráchel, která najde na půdě kouzelné škrpálky, které se mění podle toho, jaké dobrodružství zrovna prožívá.

V pohádkách jsem se inspirovala některými autobiografickými prvky. Například v pohádce o školních závodech je má vzpomínka ze ZŠ Komenského, kdy jsem při závodění upadla na škváře na stadionu ☺. Kniha je teď v prodeji a je určená dětem zhruba prvního stupně.

Děláte kromě moderování i jinou práci? Co děláte ve svém volném čase?

Profesně - kromě moderování Poledních a Odpoledních televizních novin také moderuji společenské akce, občas si odskočím k modelingu, hlavně focení. Soukromě jsem hlavně maminka šestileté Ráchel, to je pro mě hlavní životní náplň a poslání, takže volný čas se snažím trávit hlavně s rodinou. Ráda ale také cestuji a sem tam se mi podaří zacvičit si jógu.

Stal se vám někdy nějaký trapas při natáčení?

Ano, stalo se mi, že jsem se spletla, dívala se na čtecí zařízení do špatné vzdálenější kamery, a tak jsem nemohla text úplně plynule přečíst a trochu to asi vypadalo, že koktám.

Jak dlouho vás maskéři připravují před natáčením?

Většinou trvá vizuální příprava zhruba hodinku. Nejdříve jdu do kostymérny, kde vybereme s kostymérkami oblečení, pak následuje maskérna. Když mě maskérky nalíčí a učešou, jdu si připravovat texty k reportážím (Studia), která budu číst. To zabere ještě minimálně hodinu a půl.

Zprávy si píšete sami nebo čtete již připravené?

Studia (texty) která čteme, napíší nejdříve reportéři, pak projdou pomyslným kolečkem přes editora a korektora až k moderátorovi, který si je také musí zkontrolovat

a případně poupravit tak, aby se mu dobře četly.

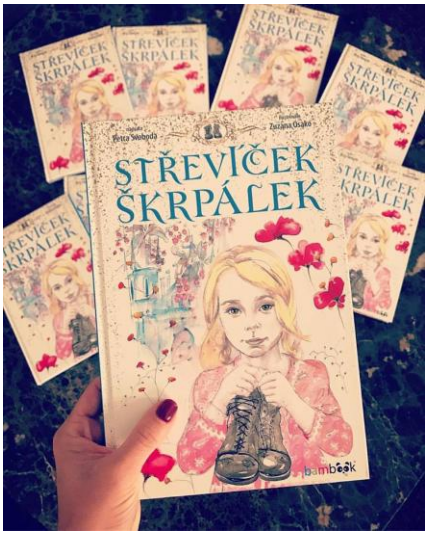

V televizi jste dělala rovnou moderátorku nebo jste začínala od jiné práce?

V televizi jsem začínala ve zpravodajství jako reportérka, natáčela a psala jsem reportáže, které jsme pak se střihači dokončili ve střižně, a zároveň jsem moderovala relaci Počasí. Po několika měsících jsem dostala nabídku postoupit do Nočních televizních novin. V současné době už jenom moderuji, několik měsíců jsem zaskakovala za těhotnou kolegyni Renátu Czadernovou ve večerních televizních novinách ve dvojici s Petrem Suchoňem. Teď už jsem zpět v poledních a odpoledních relacích. Takže mohu říci, že jsem prošla opravdu velkou přípravou a jsem za to moc ráda.

Baví vás ta práce?

Moje práce mě stále moc baví, nemám sice pravidelný rozvrh, ale přitom mám poměrně dost volného času, kdy se mohu věnovat dceři a rodině. Také mám fajn kolegy a do práce se těším, i když jde o přímé přenosy a tedy slušný adrenalin, ale neměnila bych.

Prožíváte nějaké zprávy? Zažila jste někdy záchvat smíchu nebo se vám naopak chtělo brečet při čtení nějaké zprávy?

Samozřejmě, že zprávy prožívám, ale jako moderátor si musím udržet zdravý odstup. I když v případech smutných zpráv zejména o dětech, je to pro mě jako pro mámu, velmi těžké.

Proč Svoboda a ne Svobodová?

Pro to, že nebudu přechylovat příjmení, jsem se rozhodla dávno před tím, než jsem začala pracovat v televizi. Před svatbou jsem žila několik let ve Spojených Arabských Emirátech, hodně jsem cestovala, a proto jsem nechtěla přechylovat.

Jak vzpomínáte na naši školu?

Ano ráda, moc ráda vzpomínám na základní školu i její učitele, bylo to krásné období.

Kdy jste opustila Soběslav a proč? Pracovala jste zde někdy?

Soběslav jsem na stálo opustila, když jsem se dostala na Biskupské gymnázium Jana Nepomuka Neumanna do Českých Budějovic, kde jsem byla na internátě a zároveň cestovala do Prahy kvůli modelingu. ZŠ Komenského mě kvalitně připravila a gymnázium jsem také zvolila skvěle. V Soběslavi jsem tedy nikdy nepracovala, až na prázdninovou brigádu v kuchyni jedné z místních resturací. To byla skvělá zkušenost, při které jsem si uvědomila, jak důležité je kvalitní vzdělání, které vám dá možnost získat práci, která vás bude bavit.

Vzpomínáte na nějakou paní učitelku nebo pana učitele z naší školy?

Vzpomínám si na všechny učitele a moc ráda. Jmenovitě zmínim skvělou paní učitelku Podhrázskou na prvním stupni. Na druhém pak paní učitelku třídní Romanu Bláhovou na češtinu, Také vždy krásnou a nesmírně elegantní paní učitelku Fialovou. Paní Bočková na matematiku, skvěla paní učitelka Smíšková na angličtinu, paní Ježková a pan Novotný na tělocvik a paní učitelka Oubramová na dějepis. Nesmírně ráda na ně vzpomínám a moc jim tímto děkuji.

Ve 4.A děti fantazírovaly …

A. Reichmanová – Dobrodružství

Bylo nebylo jedno modré stříbřité jezero a o kousek dál tajuplný les a hned vedle strašidelná louka a tam se ozývaly divné zvuky. Najednou z té vysoké trávy byla velká tma, takže jsem nevěděla, kdo to je, ale měla jsem v kapse baterku, tak jsem si jí rozsvítila. Zahlédla jsem bílý plášť, tak jsem se vydala do louky a ono tam bylo strašidlo Doudolo. Já se se strašidlem Doudlem moc dobře znám. Dopadlo to úžasně.

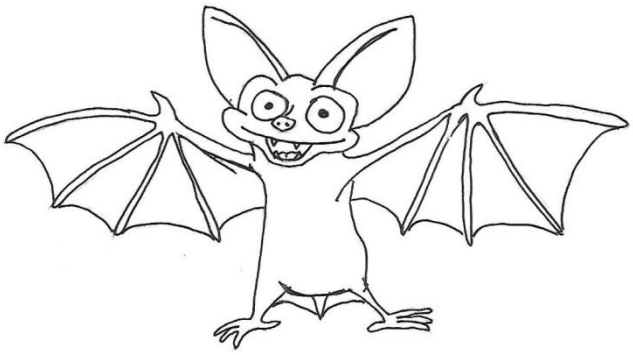

N. Tupá – Divný sen

Minulou sobotu se mi zdál sen, byl o tom, co vám teď povím. Večer jsem šla s kamarádkou do temného lesa. Ten les se mi zdál divný. A také byl. Šly jsme a najednou na nás vyběhl zvláštní kůň, dal nám houbu. Ale my jsme nevěděly, co s ní dělat. Ten kůň nám řekl, že si máme kousnout, pokud chceme létat. Tak jsme si tedy obě kously. Ten kůň nám řekl, že se jmenuje Pupík. My jsme si pošeptaly: „Ten kůň Pupík je divný.“ Pupík řekl, že jsme se nechaly nachytat, za sto let nebudeme mít ruku. Řekly jsme si, že to nemůže být pravda. A také nebyla. Pupík utekl a my jsme vzaly tu houbu. Pak jsme běžely domů, zkoumaly jsme tu houbu, zjistily jsme, že to byl pupek. Tak jsme si z toho nedělaly hlavu. A normálně jsme si hrály.

T. Ručková – Moje fantastické prázdniny

Když jsem chodila do 3. třídy, byli jsme na Boubíně s rodinou a s Vendou a s tetou a strejdou. Šli jsme pořád do kopce, už jsem si myslela, že to nikdy neskončí. Cestou jsme potkali krásné jezero, kolem jezera byly husté stromy, krásně zpívali ptáčci, cvrlikali cvrčci. Když jsme šli od jezera, šli jsme tajuplným lesem, už jsme si mysleli, že někde vyběhne medvěd. Já se přiznám, bála jsem se spíš já. Pak jsme konečně došli na rozhlednu, kde jsme se nasvačili. Když jsme vyšlapali nahoru na rozhlednu po 135 schodech, něco nás naštvalo. Mušky! Bylo to příšerné, měli jsme vlasy plné mušek. Sešli jsme dolů a šli jsme zpátky k autu. Cestou dolů jsme potkali dvě lišky, které nás začaly s Vendou honit a honily až dolů. Pak jsme si sedli do auta a jeli domů. Cestou jsme se zastavili na večeři, najedli jsme se, ale potom jsme zjistili, že nemáme nikdo peníze. Takže jsme si to museli odpracovat. Přišli jsme až ve 24:00.

Jan Zeman – Moje fantastické prázdniny

Ráno taťka zavelel: „Pomožte mi s těmi zásobami, za chvilku pojedeme k jezeru Atersse!“ Když jsme přejížděli hranice a dojeli do Seefeldu, uviděli jsme něco úžasného. Před námi bylo smaragdově modré jezero. Byl tam také les, velmi tajuplný les. Ráno byl krásný a ukvapující, ale o půlnoci byl opravdu záhadný a plný otázek. To však ještě nic neznamenalo, dokud jsem se tam nešel mrknout. Bylo tak 8:00 a v tom se za mnou uzavřela cesta. A když jsem se podíval na hodinky, bylo 12:00. Les už nebyl mírumilovný, stal jsem se snadným cílem pro všechny. Popadl jsem klacek, co se válel vedle mě, a šel jsem za nosem. Asi po hodině jsem zjistil, že jsem pořád chodil v kruhu. Možná bych měl počkat do rána, řekl jsem si. A pak zapraskalo křoví a z něj vyskočil jiný člověk. Bylo to také dítě, bylo vyhublé a nevypadalo nebezpečně. Chvilku jsme se na sebe dívali a potom stěží řeklo: „Co tu děláš?“ „Ztratil jsem se tady a teď nevím, kudy ven.“ „Vyvedu tě odsud,“ řekl on. A za chvilku jsme byli venku. Les se opět otevřel a človíček řekl: „Teď už určitě trefíš, tak sbohem.“ „Ty nepůjdeš?“ „Ne, já mám domov. Snad pomůžeš někomu jinému, až se zase někdo ztratí v lese.“

ilustrace: Klára Mládková, 7.B

Přírodovědný Klokan 2017

Dne 11. 10. 2017 se žáci 8. a 9. tříd zapojili do dalšího ročníku tradiční soutěže Přírodovědný Klokan v kategorii Kadet. Testové otázky ověřovaly znalosti z oblasti matematiky, přírodopisu, fyziky a zeměpisu. Soutěž je pořádána Přírodovědnou fakultou Univerzity Palackého v Olomouci. Cílem soutěže je vzbudit zájem žáků o přírodovědné obory. Soutěže se účastnilo 71 žáků. Z maximálního počtu 120 bodů, dosáhli nejlepších výsledků tito žáci:

Pořadí	Jméno a Příjmení	Třída	Počet bodů
1.	František Koranda	8. B	**63**
2. - 3.	Samuel Zimmel	8. A	**61**
2. - 3.	Ondřej Ježek	8. B	**61**
4.	Matěj Hamaj	8. A	56
5.	Tomáš Mráz	8. A	55
6. - 7.	Jakub Broukal	8. B	53
6. - 7.	Veronika Gajdolínová	9. A	53
8. - 9.	Rosálie Homolková	8. A	52
8. - 9.	Richard Poslušný	9. B	52
10.	Šárka Drunecká	8. A	50

Jana Jahodová a Hana Krátká

Okresní přebor v přespolním běhu

V pátek 22. září se uskutečnil již tradiční **Okresní přebor v přespolním běhu**. Krásný táborský areál Komora uvítal sportovce ze 16 škol. Bohužel tentokrát nepřálo počasí a celé dopoledne bylo chladné, sychravé a chvílemi i hustě pršelo. Přesto přivezli naši sportovci celou řadu pěkných výsledků.

V soutěži jednotlivců získaly medaile tyto vynikající běžkyně:

zlato Adéla Štefanová z 5.A,

stříbro Ema Zabloudilová ze 6.A,

bronz Veronika Holcová ze 3.A a také Michaela Holcová ze 7.A.

V soutěži družstev, která jsou na 1. stupni tříčlenná a na druhém pětičlenná, se výsledky závodníků sčítají. **Vítězsví** domů přivezlo družstvo dívek ze 4. a 5. tříd ve složení Adélka Štefanová, Kamča Viturková a Bibi Kolouškova.

Diplom za **3. místo** přivezla obě družstva dívek ze druhého stupně. Mladší ve složení Ema Zabloudilová, Míša Holcová, Zuzka Havlíková a Lucka Pejšová, starší ve složení Bára Sladovníková, Kamča Živná, Kristýna Hybšová, Zuzka Cihlářová a Verča Gajdolínová.

Sedmé příčky obsadila obě družstva chlapců ze druhého stupně, nejmladší dívky byly desáté.

Děkujeme všem za příkladnou reprezentaci naší školy.

Dominika Pincová a Vladimír Máca

Jak se mají naši bývalí žáci na středních školách?

Vzpomínáte si z loňska na Kačku Doležalovou či Šimona Povondru? Nebo z předloňského školního roku na Elišku Novotnou či Elišku Křivanovou? Zajímalo nás, jak se mají na středních školách a jak vzpomínají na základní školu.

Kateřina Doležalová
Střední pedagogická škola Beroun

Eliška Novotná
Střední zdravotnická škola Tábor

Eliška Křivanová
Střední zdravotnická škola Tábor

Šimon Povondra
Gymnázium Soběslav

Proč sis vybrala právě tuto školu?

KD: Vybrala jsem si ji, protože bych chtěla pracovat s dětmi.

EK: Protože mě baví pracovat a pomáhat lidem a dětem.

EN: V budoucnu bych chtěla studovat fyzioterapii a SZŠ mi přišla jako nejlepší začátek pro studium tohoto oboru.

ŠP: Gymnázium v Soběslavi jsem si vybral, protože mi přijde jako velice dobrá škola s vysokou úrovní vzdělání a také proto, že ji mám nedaleko svého bydliště.

Jaké to bylo opustit základní školu?

KD: Bylo to těžké, ale už si pomalu zvykám.

EK: Ze začátku to bylo těžké, ale pak jsem si uvědomila, že poznám spoustu nových lidí, a tak jsem se s tím smířila.

EN: Je to velká změna. Devět let chodíte pořád do stejné školy, znáte tam každý kout a najednou přijdete do prostředí, které je úplně jiné. Ale nemá cenu se hroutit, zvládli jsme to všichni.

ŠP: Opuštění základní školy bylo pro mě smutnou záležitostí, jelikož naše třída byla velmi dobrá parta, která si rozuměla a nyní ji nebudu vídat jako kdysi.

Je lepší ZŠ nebo SŠ?

KD: ZŠ je určitě lehčí a lepší, ráda bych se tam vrátila.

EK: Střední škola je mnohem těžší, ale baví mě víc než ZŠ.

EN: To je těžká otázka. Všechno má své klady i zápory.

ŠP: Podle mého je lepší ZŠ, jelikož zde bylo všechno klidnější, ale jde asi jenom o zvyk.

Plánuješ po SŠ vysokou školu?

KD: Určitě neplánuji.

EK: Ano, plánuju jít na lékařskou fakultu.

EN: Spíš plánuju nějakou nástavbu, ale určitě chci jít dál.

ŠP: Po gymnáziu určitě plánuji vysokou školu, určitě bych rád studoval vysokou školu se zaměřením na videa a kameramanství.

Dala ti naše základní škola dobré základy?

KD: Ve většině předmětů ano, ale například v angličtině moc ne.

EK: Moc dobré! A to jsem na tu školu nadávala, teď jsem zato vděčná. Když teď vidím na SŠ, jak každý přišel z jiné základní školy, tak si myslím, že většinu věcí znám lépe než ostatní.

EN: Dle mého názoru ano. Jsem se svou ZŠ velmi spokojená.

ŠP: Myslím si, že rozhodně ano. Bez vědomostí ze ZŠ bych rozhodně neudělal přijímací zkoušky na gymnázium.

Jak bys chtěl v budoucnu pracovat?

KD: Chtěla bych pracovat jako učitelka v mateřské školce.

EK: Chtěla bych pokračovat na VŠ se zaměřením na porodní asistentku.

EN: V budoucnu bych chtěla pracovat jako fyzioterapeutka nebo rehabilitační sestra.

ŠP: V budoucnu bych se rád uplatnil jako kameraman nebo právník.

Po kom se ti nejvíce stýská?

KD: Nejvíc se mi stýská určitě po bývalé třídě.

EK: Po spolužácích, které teď už skoro nevídám a samozřejmě po učitelích, kteří mě toho hodně naučili.

EN: Chybí mi někteří spolužáci a spolužačky.

ŠP: Nejvíce se mi stýská po mé třídě a všech ostatních kamarádech, se kterými jsem se stihl za devět let seznámit.

Jaký učitel ti nejvíce chybí?

KD: Nejvíce mi chybí naše bývalá třídní učitelka paní Smíšková.

EK: Chybí mi paní učitelka Ježková a pan učitel Lis.

EN: Pan učitel Lis, pan učitel Holas a pan učitel Máca.

ŠP: Jednoznačně nedokážu říct, kdo mi nejvíce z učitelů chybí. Je to většina těch, co mě učili.

Jak reagovali rodiče na výběr tvojí SŠ?

KD: Rodiče reagovali pozitivně, při výběru SŠ mě podporovali.

EK: Už v 8. třídě jsem věděla, že chci jít na ,,zdrávku'' a rodiče mi v tom vůbec nebránili. Podpořili mě a jsem zato ráda.

EN: S rodiči jsme o výběru střední školy hodně diskutovali. Věděli, že uvažuji o zdrávce. Vždycky mě v tom podporovali a to mi přijde velmi důležité. Rodiče by neměli nutit děti, aby šly na školu, o které jejich dítě nemá zájem.

ŠP: Rodiče mě velice podporovali při výběru SŠ i přijímacích zkouškách. Jelikož jsem nakonec zvolil Gymnázium v Soběslavi, myslím, že měli radost, že se chci i nadále vzdělávat a v budoucnu studovat vysokou školu.

Eliška Novotná,7.A, Klára Mládková 7.B

Ve škole se o prázdninách nezahálelo

Sotva školu opustili naši žáci a začali si užívat začínajícího léta, pustili se do práce zaměstnanci stavební firmy. Nejdříve bourali a poté stavěli.

Během letních prázdnin proběhla celková rekonstrukce dvou kmenových učeben, stejně jako v loňském roce, kdy se s opravami tříd začalo. Byly otlučeny staré opadávající omítky, které nahradily nové omítky s novým modrým kabátem. Stará zprohýbaná vrzající prkenná podlaha byla vyměněna za novou odlehčenou betonovou podlahou. Současně s těmito pracemi byly instalovány i nové rozvody vody. Dále proběhlo několik dalších drobných údržbářských prací, které bylo nutné provést s ohledem na provoz školy.

Všechny tyto práce byly dokončeny včas a naši žáci zase mohli po prázdninách v pondělí 4. září usednout do svých školních lavic.

Na závěr bych chtěl poděkovat za odvedenou práci nejen stavebním firmám, které se na opravách podílely, ale i všem pracovníkům školy za pomoc při těchto stavebních úpravách.

Jan Holas

1. PETS

a cat

a budgie

a dog

a snake

a guinea pig

a mouse

a chameleon

a chinchilla

a hamster

a lizard

a parrot

a spider

a rabbit

a fish

a turtle

Complete the crossword.

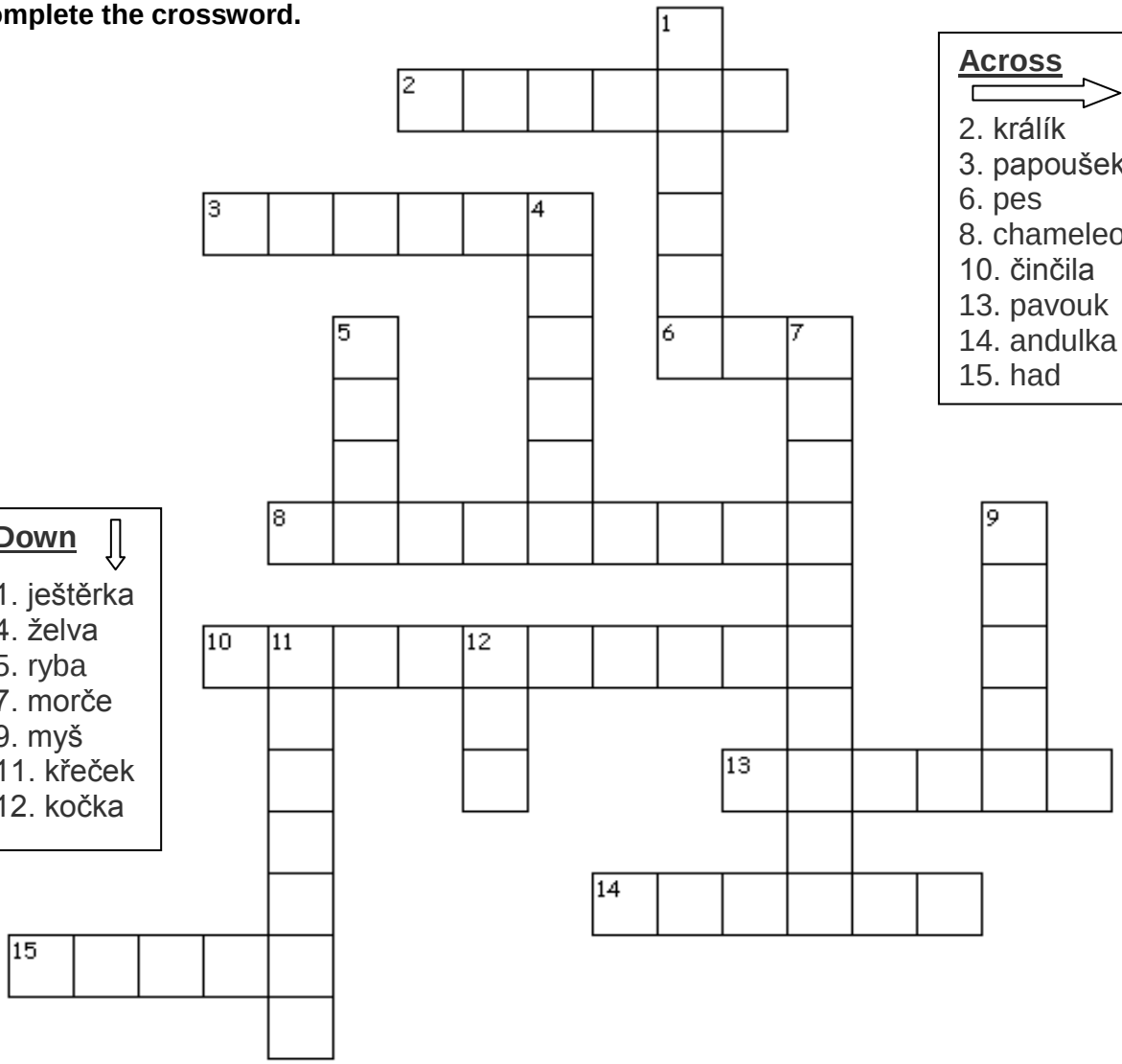

Across

2. králík
3. papoušek
6. pes
8. chameleon
10. činčila
13. pavouk
14. andulka
15. had

Down

1. ještěrka
4. želva
5. ryba
7. morče
9. myš
11. křeček
12. kočka

Can you find 15 pets?

_____ _____

_____ _____

_____ _____

_____ _____

_____ _____

_____ _____

_____ _____

_____ _____

_____ _____

C	H	A	M	E	L	E	O	N	T
G	B	U	D	G	I	E	W	A	K
I	E	L	T	R	U	T	C	U	F
P	S	N	A	K	E	S	U	O	M
A	L	L	I	H	C	N	I	H	C
E	R	E	T	S	M	A	H	S	B
N	R	E	D	I	P	S	I	I	U
I	P	A	R	R	O	T	H	F	Z
U	D	O	G	R	A	B	B	I	T
G	L	P	G	D	R	A	Z	I	L

Exkurze do Vodárenské věže v Českých Budějovicích

Ve čtvrtek 12. října 2017 se žáci tříd 6. A a 6.B se svými třídními učitelkami Mgr. Romanou Bláhovou a Mgr. Věrou Ježkovou vydali na exkurzi do Vodárenské věže v Českých Budějovicích. Hned ráno jsme vyrazili směrem k autobusu. Paní učitelka Bláhová si půjčila od paní řidičky mikrofon a zopakovala nám, jak se budeme na exkurzi a v autobuse chovat, a poté jsme jeli. V autobuse jsme si povídali, někteří poslouchali písničky, kluci hráli na mobilech hry, někdo si četl. Cesta nám prostě rychle uběhla.

Když jsme dorazili do Českých Budějovic, rozdělili jsme se po třídách na 2 skupiny. Nejprve šla na exkurzi 6.A a 6.B se vydala prohlédnout si náměstí. Ve Vodárenské věži se nás ujala moc hodná paní průvodkyně, která nám povídala o historii Vodárenské věže a k čemu slouží. V přízemí a ve 2. patře nám paní průvodkyně promítla krátký film o tom, jak se dříve přiváděla voda do města České Budějovice a proč byla postavena a k čemu se Vodárenská věž využívala. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavých informací. Když skončila prohlídka, vyměnili jsme se se 6.B a my jsme šli na náměstí, které jsme si prohlédli a kde jsme si mohli něco koupit. Poté jsme se společně vydali k autobusu a odjížděli jsme zpět do Soběslavi.

Exkurze se nám líbila, protože jsme se dozvěděli hodně nových věcí a užili jsme si spoustu zábavy.

Niki Gruberová, 6. A

Družina navštívila pekárnu

V pondělí si družinové děti z 1. a 2.A připomněly Světový den chleba, a to návštěvou soběslavské pekárny PETA-Bohemia.

Pan Kouba, majitel pekárny, nám dovolil nakouknout přímo do míst, kde se chleba peče a ještě pro nás nechal připravit malé pohoštění, jak jinak, než v podobě chleba. Děti viděly, kde se chleba zadělává, kyne a peče. Dozvěděly se spoustu zajímavostí a na zpáteční cestu dostal každý ještě krajíček chleba.

Velké poděkování patří i panu Škopkovi, který se dětí ujal a provedl je pekárnou i s odborným výkladem.

Věra Máchová

Cesta za pokladem

Pondělní družinové odpoledne si děti z 1. a 2.A užily hledáním pokladu.

Svítilo krásně sluníčko, a tak nic nebránilo vydat se za pokladem. Nejprve musely jít podle šipek a cestou plnit různé úkoly. Pomalu zdolávaly jeden úkol za druhým, až dorazily do cíle. Zde si vybrala každá třída jednoho žáka, který půjde pro poklad, a netrpělivě čekaly, co spolužáci přinesou. Jako překvapení je čekala krabička plná dobrot.

Odpoledne nám rychle uteklo, pro děti to byla příjemná změna družinového pobytu venku a už teď víme, že ne poslední.

Jana Hesová a Věra Máchová

R. Zemanová: Když jsem byla malá, chtěla jsem létat

Dva měsíce jsme netrpělivě čekali, kdo nastoupí místo oblíbeného pana učitele Žáka. V září se tu objevila milá a sympatická paní učitelka Zemanová. Položila jsem jí za vás pár otázek, abychom ji všichni lépe poznali.

Proč jste se rozhodla být učitelkou?

Tak to už si úplně nepamatuji. Mě vždycky bavilo malování, kreslení a vlastně i čeština. Věděla jsem, že uživit se výtvarným uměním není tak jednoduché, tak možná proto jsem to spojila. Následně to samo tak nějak vyplynulo.

Proč jste si zrovna vybrala tyto předměty, které učíte?

Vždy mě bavilo kreslit, malovat a tvořit, takže se to nabízelo. Ještě jsem přemýšlela o dějepisu, ale tam je na mě moc čísel. Zapamatovat si všechna ta data, to na mě není. Takže jsem vybrala literaturu. Vždycky mě bavilo číst a hrabat se v knížkách.

Co jste dělala, než jste nastoupila na naši školu?

To je jednoduché, byla jsem doma na mateřské. Mám dvě děti, takže jsem byla doma s nimi. Před tím jsem učila v Písku.

Změnila byste něco na naší škole?

To nevím. Asi bych brala lépe vybavenou výtvarnou učebnu nebo výtvarný kabinet, protože se nám všechny ty věci všude úplně nevejdou. Jinak na škole jako takové bych asi neměnila nic.

Jakou máte oblíbenou barvu?

Černou a modrou.

Co říkáte na naši školu z hlediska vzhledu? Líbí se vám?

Líbí se mi, že je to stará historická budova, žádná „moderní“ krabice. To je ale vykoupené tím, že je tady v zimě trochu chladněji.

Kolik vám je let?

To je tajemství. U žen se věk neříká. Dvacet už mi není. ☺

Jaké máte koníčky?

Určitě tvoření – malba, kresba, občas se snažím i něco vysochat. Pak mě strašně baví zahradničení, doma máme velkou zahradu. Moc ráda v létě jezdím na kole, v zimě na lyžích. Obecně ráda chodím ven do přírody.

Máte nějaké domácí mazlíčky?

Teď momentálně ne. Měli jsme psa, ještě před tím, než se narodila dcera, ale teď nemáme žádné.

Čím jste chtěla být, když jste byla malá?

Chtěla jsem létat. Záviděla jsem ptákům, že mohou létat, tak asi něco z této oblasti. Pak se to ale vyvíjelo směrem k tomu učitelování.

Tereza Haplová,7.B

Učili tu, letos je ale na chodbě nepotkáte…

Zajímá vás, co dělají učitelé, které jste v naší škole vídali, ale letos tu z různých důvodů nejsou? V tomto čísle jsme se zeptali paní učitelky Kostrbové a pánů učitelů Michalce a Žáka.

Mgr. Jana Kostrbová

Jaký je to pocit nebýt ve škole?
Na jednu stranu se mi ulevilo. Nemusela jsem brzy vstávat a opravovat vaše diktáty a slohy. Jelikož už jsem měla jedno dítě doma, tak jsem se rozhodně nenudila. Teď Amálka leze a občas je to náročnější než škola.

Těšíte se do školy?
Nad tím jsem ještě nepřemýšlela, to je ještě opravdu daleko a děti mě zaměstnávají tak, že na to ani nemam čas. Ale asi se časem těšit začnu.

Plánujete další děti?
Další děti už opravdu neplánuju. Dvě mi doma stačí a ve škole jich na mě bude čekat víc než dost.

Kolik hodin denně spíte?
Ve dne nespím vůbec. Jinak záleží na tom, v kolik jdu večer spát. V průměru spím tak 6-7 hodin. Malá se mi ale často budí, tak to mám dost trhané.

Stýská se vám po škole?
Tak po vašich diktátech a slohovkách ještě pořád ne. Stýská se mi po kontaktu s lidmi, po kolezích a bavorských vdolečcích z naší jídelny.

Jaký je to pocit být rodičem?
Je to velká zodpovědnost, obrovsky náročné ale taky neuvěřitelně úžasné.

Jak vzpomínáte na svou třídu a ostatní děti?
Když si vzpomenu na vaše testy, není to nic příjemného. Teď s odstupem času si na vás i ostatní žáky vzpomenu ráda, i když na některé víc a na jiné míň. Na naší škole máme fajn a šikovné děti. Užila jsem si s vám každou hodinu PrČ i výlet.

Kdy se na vás můžeme těšit zpátky ve škole?
Do školy bych se měla vrátit v dubnu 2020. Doufám, že vás to těšení nepřejde.

Kolik dětí máte?
Mám dvě děti. Míšovi jsou čtyři a půl a Amálce sedm měsíců. Oba jsou úžasní a mám z nich obrovskou radost, přestože je s nimi spojena i spousta starostí.

Zdědily vaše děti něco po vás?
Manžel říká, že Amálka po mně zdědila chuť k jídlu. Je to opravdu jedlík. Míša má stejnou barvu očí a zčásti i povahu. Zbytek se uvidí časem.

Mgr. Radovan Žák

Jakou práci vlastně teď děláte? Co všechno obnáší?
To, co dělám, se nazývá ,,pěstounská péče na přechodnou dobu.“ Opuštěné nebo odebrané děti byly dříve v ústavní péči, např. v kojeneckém ústavu. Čekaly tam několik měsíců nebo i déle, než se pro ně našla nová rodina a vše se vyřídilo. Teď mohou takové děti - nejčastěji to jsou malá mimina - čekat místo v ústavu u přechodných pěstounů. Podle psychologů je totiž rodinné prostředí pro budoucí vývoj dítěte mnohem vhodnější než ústavní. Takže teď máme doma od 1.září malou holčičku Riu, kterou jsme si přivezli rovnou z porodnice a budeme se o ni starat tak dlouho, než si ji nějací adoptivní rodiče vezmou nastálo.

Proč jste se rozhodl dělat tuto práci?
Protože mi připadá smysluplná a s malými dětmi mě to vždycky bavilo. A taky jsem po dvaceti letech učení asi potřeboval změnu.

Bavilo vás být ve škole jako učitel?
Bavilo mě to. Samozřejmě některé hodiny víc a jiné zase míň.

Kolik dětí plánujete adoptovat? Kolik dětí vlastně máte?
To se nedá takhle říct, děti budeme postupně přijímat a zase předávat. Jedno dítě může být v přechodné pěst. péči nejvíc jeden rok. Takže nevím, neplánuji. Jinak máme šest dětí, z toho dvě jsme si vzali. Doma s námi ale jsou už jen dvě, ostatní jsou dospělé a už vylétly z hnízda.

Chtěl byste být znovu učitelem?
Zatím ne, vždyť jsem sotva začal dělat pěstouna. Ale v budoucnu možná ještě ano, kdo ví?

Kolik hodin denně spíte?
To je dost různé, někdy osm, jindy čtyři. Ale většinou je Ria docela hodná, obvykle vstává jen jednou za noc.

Je to složité dělat pěstouna?
Složité to příliš není, ale je to práce 24 hodin denně. A některé děti mohou být náročné, složitější je to u starších dětí, které taky můžeme dostat.

Jak vypadá váš běžný den?
Krmení, kakání a čůrání, přebalování, spaní, vaření, návštěva paní doktorky, procházky a výlety, a tak dále v různých obměnách. Snažím se kromě péče o miminko dělat i něco jiného, zatím toho moc nezvládnu.

Jak vzpomínáte na bývalé žáky a na svou bývalou třídu?
Byli prostě super! Vážně, byl to pro mě moc příjemný rok s 6.B (letošní 7.B – pozn. red.)

Chtěl byste žákům naší školy něco vzkázat?
Jako nějaké moudro? Tak třeba trochu upravený citát od Sofokla: ,,Pamatuj, že i ta nejtěžší hodina ve škole má jen 45 minut.“

Mgr. Václav Michalec

Proč jste odešel?
Jednoznačně z důvodu velké vzdálenosti mezi mým bydlištěm a školou. Strávit 70 km denně na cestě do práce a zpět není právě ideální, ať už jde o čas, tak i finanční stránku věci.

Jak se máte na nové škole?
Děkuji za optání. Snad zatím dobře. Akorát každý začátek je těžký. Takže mám méně času na své další koníčky a aktivity.

Kde nyní učíte?
Nyní vyučuji na Základní škole Bechyně ve Školní ulici, což je necelých 10 km od mého domova. Stále vyučuji matematiku a fyziku a trochu vypomáhám s informatikou.

Když vstanete, těšíte se jít učit?
Ano, kupodivu stále se těším. S přechodem na jinou školu mé nadšení rozhodně neopadlo.

Můžete porovnat současnou školu s tou naší?
Má nová škola je menší. Ve třídách je trochu méně žáků. Je zde i méně učitelů. Do školy můžeme chodit dlouho do večera dokonce třeba i o víkendech, takže se nemusím bát, že by začal zvonit alarm, jako se mi to párkrát stalo v Soběslavi. Teď samozřejmě nesmím zapomenout pozdravit pana školníka, který mi vždy tak ochotně běžel naproti s pomocí. Ahoj Jirko!

Máte nyní více času na své koníčky? Jaké koníčky máte?
Ano, správná otázka. Bohužel ne, alespoň prozatím. Mezi mé záliby patří motocykly a vše s tím spojené, golf, muzika, obzvláště rocková a pak další aktivity jako je jízda na kole, houbaření, horská turistika, ham rádio atd. Prostě poznávání světa kolem nás a to všemi smysly. Samozřejmě nesmím zapomenout na rodinu - mooooc velký koníček, i když zde nejčastěji jako "koníček" funguji já (toto nemá být dvojsmyslné, však se známe, že?)

Je nějaký zážitek nebo situace, na kterou budete v souvislosti s naší školou vždy vzpomínat?
Za svou paměť do budoucna neručím, ale vzpomínám na den, kdy nejmenovaný žák přišel do školy v sukni. Dost často mě totiž, ještě poblázněný z prvního stupně, oslovoval paní učitelko, Já mu na to vždy už jen odpovídal ve stylu: "Podívej se přece na sebe, máš snad ty sukni?"

Vzkázal byste něco dětem nebo kolegům z bývalé školy?
Přeji jim vše dobré, ať mají plnou hlavu dobrých nápadů a dovedou je dotáhnout často až do zdárného konce. Dále přeji hlavně pevné zdraví a svobodnou mysl, která k němu napomáhá. A nakonec, ať si vzpomenete, až se třeba někde potkáme a ztratíte nějaké to slovo.

Jak byste se ohodnotil jako učitel?
Jako ten, kterému není lhostejný osud jeho žáků a svou trochou do mlýna se snaží na ně působit a hledat a nacházet to lepší v nich. Jak moc se to daří, záleží vždy na okolnostech a nejenom na mně samém. Ostatně lépe mě bude hodnotit každý z vás, koho jsem měl tu čest učit.

Jakub Broukal, 8.B

J. Macháčková: Do Dírné na letní tábor jezdím už 32 let

Žáci naší školy (zvláště ti mladší) se mohou každoročně účastnit letního tábora v Dírné. Jak se povedl ten letošní a jak těžké je takový tábor zorganizovat, jsem se zeptal hlavní vedoucí, paní vychovatelky Jitky Macháčkové a jedno z účastníků letošního tábora – Rosti Urbana ze 4.B.

Co vás přimělo k tomu vést tento školní tábor jako hlavní vedoucí?
Protože se mi na tom táboře moc líbí, ráda tam pracuju s dětmi a jezdila jsem tam už hodně let předtím. Tak jsem přebrala funkci vedoucího, protože jsem to tam vlastně znala nejvíc z těch, co tam jezdí.

Kolikrát jste byla na táboře jako vedoucí?
Poprvé na tábor jsem jela před třiceti dvěma lety. Jela jsem tam, protože jsem tady začala pracovat ve škole. Přišli za mnou, jestli bych nejela s ostatními, to tu byla ještě paní Šimková. Řekla jsem, že tedy pojedu. No, a od té doby jezdím. Bývaly dva běhy, jeden pod školou a jeden býval pro pionýry. Zezačátku jsem jezdila pár let na oba dva běhy. Pak jsem začala jezdit jenom na ten s družinou.

Nezdá se vám, že pořádáte ten samý tábor pořád dokola? Jen s jiným tématem?
S námi některé děti jezdí někdy jednou, někdy vícekrát. Když to děti baví, je vidět, že nejezdí pořád na ten stejný tábor. Vždycky se mění nějaké hry, soutěže, takže to pokaždé stejné není. Třeba letos jsme byli u vojáků v Bechyni, tam jsme byli prvně. Před pár lety zase přijeli vojáci k nám, jezdili za námi hasiči z Přehořova, jezdí k nám záchranná služba, pan Beránek, to se každý rok mění. Dřív k nám jezdila třeba městská policie nebo pan Čechtický s koňmi, takže to není pořád stejné.

Je těžké každý rok vymyslet nové téma?
Téma tábora vymýšlí paní učitelka Bártová. Ta má na starosti i program a myslím si, že jí to dá určitě zabrat.

Je těžké organizovat tento tábor?
Začíná se na tom pracovat už od zimy. Musí se třeba poslat hlášení na hygienu do Tábora, sehnat sponzory. Pak se musíme zeptat pana Vratislava, jestli nás tam pustí, a tato všechna povolení trvají dlouhou dobu.

Pak jsou tam faktory, které by třeba nikoho nenapadly. Třeba aby nám někdo posekl louku a odvezl trávu, nebo aby nám tam přivezli cisternu s vodou, nebo se musí objednávat prohlídka zámku, práce je s tím dost. Nakoupit všechny potraviny dopředu, vymyslet všechny hry, zařídit kuchyni když je třeba. Práce je s tím dost.

Stalo se vám někdy, že vám děti lezly na nervy a že vám tu organizaci ztěžovaly?
To se mi nestalo. Organizaci neztěžují, protože už je všechno připravené a počítá se se všemi možnostmi.

Jak se ti líbilo na táboře?
Líbilo se mi moc.

Jak ti chutnaly obědy?
Byly moc dobré.

Co ti nejvíc chutnalo?
Svíčková.

R. Urban, 4.B

Přemýšlíš o tom, že pojedeš příští rok?
Jasně. Už jsem byl třikrát a pojedu zase.

Jaké jste měli téma celotáborové hry?
Pohádkový svět.

Jaká hra se ti nejvíce líbila?
Když jsme měli svázané nohy a skákali jsme v pytlích.

Lukáš Zeman,7.A

Stručně a jasně obrazem

Družina – Skřítek Podzimníček a Svátek chleba

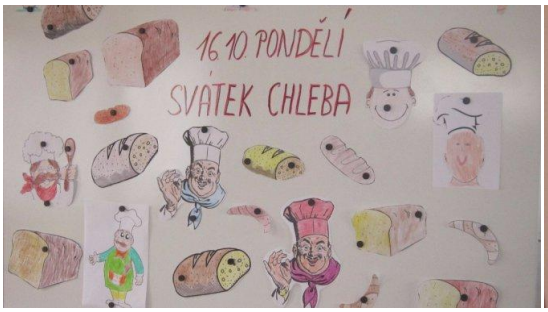

4.A – Atlas hub

6.B – Příprava na Halloween

Mohlo by vás zajímat …

Proč je u mnoha článků v tomto čísle divný čtvereček?

Tomuto divnému čtverečku se říká QR kód. Funguje na stejném principu jako čárový kód, který snímají pokladní v supermarketech. V obchodě je jednodušší načíst cenu z čárového kódu než ťukat hodnotu každého kusu zboží do pokladny.

Ze stejného důvodu máme u většiny článků QR kód. Po jeho načtení chytrým telefonem či tabletem se dostanete k většímu množství informací nebo k fotografiím, které se nám na stránky Klubka nevešly. Jistě je jednodušší načíst kód než opisovat složitou URL adresu.

Čím v telefonu tento kód nasnímám?

K tomu slouží tzv. QR čtečka. Stáhnout ji je stejně jednoduché jako stáhnout všechny ostatní aplikace. Ve svém chytrém telefonu nebo tabletu najděte obchod s aplikacemi (většinou Obchod Play nebo Apple Store) a zadejte „QR čtečka“. Obchod vám najde spoustu různých aplikací. Je jedno, kterou vyberete. Všechny fungují podobně.

Už mám čtečku, jak ale načtu kód?

Používat QR čtečku je velmi jednoduché. Stačí ji zapnout a čtvereček uprostřed displeje namířit na kód. Pokud se vám to podaří, otevře se vám okno prohlížeče. Tam již najdete fotografie či informace, které jsme do kódu zašifrovali.

Už to asi umím. Mohu si to vyzkoušet?

Vyzkoušet si to můžete na jakémkoliv QR kódu v tomto čísle. Pod všemi se skrývají fotografie z akce, o které článek informuje.

Jeden „tréninkový“ QR kód tu ale pro vás máme. Pokud se vám podaří nasnímat kód pod tímto textem, měli byste se dostat na webové stránky naší školy. Tak co, byli jste úspěšní?

Eliška Novotná,7.A

klubko

časopis žáků ZŠ Soběslav, Komenského

Redakční rada:

Broukal Jakub

Frýda Jan Benjamin

Haplová Tereza

Hitmarová Andrea

Laňka Filip

Mládková Klára

Mráz Tomáš

Müller Richard

Novotná Eliška

Siner Miroslav

Smolíková Denisa

Straková Eva

Zeman Lukáš

Tištěno říjen 2017

Počet výtisků 50

str. 10 obrázky staženy z www.pixabay.com